

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ МАЛЪКЪ СЪЧКО ЗАМИНАВА

Малък Съчко заминава,
сбогомъ взема си оттукъ,
нѣма вече да додѣва
съсь снѣгъ, вѣтрове и студъ.

Баба Марта сега иде
и децата тя зове,
мартенички пѣстри, бѣли
на всичкитъ да даде.

А децата какъ се радватъ!
Мартенички кичатъ тѣ,
и добрата Марта славятъ,
пѣсни пѣятъ отъ сърдце.

Надя Г. Хаджиева
уч. I отделение, Луковитъ

ЗИМАТА СИ ОТИВА

Ваканция. Въ стаята е топло и хубаво, а вън на двора и въ полето е все още снѣгъ. Балканътъ се е изправилъ гордо, като стражъ, великъ и непобедимъ. Снѣжинки хиляди безброй, една следъ друга безшумно летятъ низъ небесния ширъ. Тѣ се гонятъ, настигатъ се, заминаватъ се и кротко унесени настилатъ майката земя.

Но колко наши другарчета сега надничатъ низъ студениятъ стай гладни и боси. Тѣ чакатъ своя татко да имъ донесе нѣщо... нѣщо потребно за човѣшкото съществуване.

Дано по-скоро баба зима си замине далечъ, далечъ отъ насъ; да дойде топла радостна пролѣтъ и

срѣе душитъ на всички другарчета, да дойдатъ по-честити и по-блажени дни!

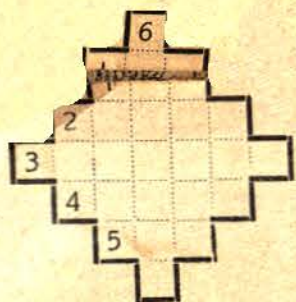
Тогава колко ще бѣде хубаво на голето, ще цѣнатъ теменужки и синчець. Житата тучни ще настигнатъ, и макове алено-червени ще блѣснатъ огнено по тѣхъ. И птички безбройни отново ще запѣятъ, безгрижно до насита, ще хвъркатъ вслно, волно. Селякътъ безъ друго пакъ ралото ще впрегне въ трудъ честенъ и благодатъ.

Ще дойде хубавото време, да! Като рой пчели ще трѣгнатъ по полето орачи и сѣячи.

Любка Ангелова, уч. III-и класъ, София

ЗАДАЧИ РЕБУСИ ГАТАНКИ

Задава: Иванка Др. Ганева, Каспичанъ.

3. Име е на рѣка въ Франция. Измѣни ли се първата буква съ друга, става женско име.

Задава: Йорд. Йордановъ, Зараево.

4. Име на дреха, махне ли се първата буква става мъжко име.

Задава: Виолета Спасова, Радомиръ.

5. Думата е образувана отъ пѣвци. Прибави ли се следъ първата буква една съгласна, образува се отровенъ газъ.

Задава: Димитрия Божанова, с. Козарско.

6. Наредете цифритъ 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9 въ две групи, така че сборътъ отъ четиритъ цифри да даде еднакво число. Отъ даденитъ цифри отъ 1 до 9 липсва само числото 6.

Задава: Петъръ Ивановъ, Пловдивъ.

1. Мрежа за ловене на риба.
2. Начинъ за действие.
3. Безплатна работа.
4. Име на български царъ.
5. Женско име.
6. Градъ въ Добруджа.

Задава: Иванка П. Петрова, уч. отъ III кл. гр. Враца

1. Име на животно, смѣни ли се първата буква съ друга, става насѣкомо.
2. Ако вземемъ 1 кгр. вълна и 1 кгр. желѣзо, кое повече ще тежи?

„ПРИНЦЕСА ЗЛАТНО СЪРДЦЕ“ НА ПРОВИНЦИАЛНА СЦЕНА

На 12 януарий т. г. е представена въ гр. Самоковъ детската пиеса „Принцеса златно сърдце“, драматична приказка отъ Георги Крънзовъ. Изнесена е отъ Младежкото християнско д-во „Св. Иоанъ Кръстителъ“ при училище „Хр. Максимовъ“, подъ ръководството на учителката г-жа Пенчева.

Печатница „Стопанско развитие“ — Веслецъ 5. 223-1941

НОВИНИ

Нашиятъ редовенъ сътрудникъ г. Ст. Андрейчинъ е напечатилъ книга съ стихове за възрастни „Лѣчи на живота“. Желаетъ да си я изпишатъ, могатъ да я получатъ и чрезъ редакцията на „Славейче“. Цена 10 лева.

Радостенъ животъ, поеми за деца и юноши е новата книга на нашия сътрудникъ и талантливъ поетъ Асенъ Босевъ. Цена 15 лв.

Книжката-премия „Минзухари“ е изпратена на всички отчестени абонати и настоятели.

Настоятелитъ, които продаватъ вестника на рѣчна продажба и още не сж отчели сумитъ за пласираниятъ броеве, молимъ да побързатъ съ отчитането, защото съ своята нередовностъ затрудняватъ редакцията, която сѣщо има свои задължения къмъ печатница, цинкография, книженъ складъ и пр. Бѣдете редовни и изправни, както ние сме редовни и изправни.

КЪМЪ ПРОСВѢТА!

Подъ този надсловъ Минка Савова, учителка въ Варна, е написала хубава драматизация за възхвала на родната книга. Писаната може да се представи отъ всѣко училище. Цена 20 лв. Може да се достави и отъ редакцията на „Славейче“.

СКРИТА КАРТИНА

Кѣде е мъжътъ на тази жена!

РЕШЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЪ ОТЪ БР. 6

1. Магарето струва 180 лв., волътъ — 360, коня — 720 лв.
2. Отъ римско XX се изважда 22, и остава 88.
3. Рила, вила, Лила.
4. Стоединъ яде.
5. Звънецъ или камбана.
6. Триножника на художника.

Ребусътъ: коса, осемъ, седи, аминъ.

Всичкитъ задачи и ребуса никой не е решилъ, следователно на никого не се следва да дадемъ книга-премия.

РЕШИЛИ ВЪРНО ПОВЕЧЕ ОТЪ 4 ЗАДАЧИ:

Благовестка Стилиянова, Говедарци, Виолета Кирилова, Тодоръ Навталиновъ, с. Ковачица, Павлинка Генчева, Стефанъ Ст. Бояджиевъ, Ганчо Колевъ, Дръново, Стоянъ Нед. Ветовъ, Агопъ Агоповъ, София, Живка Лабова, Цвѣт. Алексиева, Кръстина Вълкова, Екатерина Апостолова, с. Козарско, Дим. Върбановски, Ресенъ, Симеонъ Атанасовъ, Перникъ Емануилъ Ивановъ, Българени, Иванъ п. Николовъ, Мездра, Станка Илиева, Доленъ Чифликъ, Невѣнка Налбантова, Асеновградъ, Дим. Хр. Джамгозовъ, Хасково, Петъръ Петковъ, Павлово, Венетка Фурнаджиева, с. Лилякъ, Донка Кънчева, Стефана Николова, Донка Минева, Тръвна; Маргаритка Андонова, гара Тръмбешъ; Ангелъ Колевъ, с. Стояновци.

ТАИНСТВЕНИЯТЪ ОСТРОВЪ

12. ЦАРЬТЪ НА ОСТРОВА.

Зимата дойде. Тя завари четирмата мъже да работятъ кораба. Тѣ работѣха всѣки день до късно, но да се направи единъ корабъ съвсемъ не е лека работа, особено когато се работи само отъ четирма мъже и едно момче.

Пенкфортъ, който бѣше опитенъ морякъ, даваше нареждания за всичко около направата на кораба.

Единъ день малкиятъ Хербертъ, който помагаше на баща си и на неговитъ другари, изплашенъ се обърна къмъ тѣхъ и имъ каза:

— Погледнете, небето е затъмнено отъ облаци. Ще вали дъждъ и ще ни измокри.

— Нѣма да вали никакъвъ дъждъ, — отвърна баща му. — Небето е затъмнено отъ дима, който излиза отъ вулкана. Напоследъкъ този вулканъ изригва все повече и повече. Не е чудно нѣкой день да изригне съ голяма сила и да залѣе цѣлия островъ.

— Тогава азъ ще ида да потърся Топъ, — каза Хербертъ. — Днеска цѣлия день не съмъ го виждалъ.

Подскачайки на единъ кракъ Хербертъ скоро достигна до пещерата, но веднага се върна назадъ, викайки:

— Елате бързо! Елате да видите! Една грамадна врата се е разтворила въ нашата пещера! Мжжетъ изтичаха бързо въ пещерата и видѣха единъ грамаденъ отворъ до мѣстото, кѣдето Топъ постоянно пазѣше. Кучето не бѣше тамъ.

Тѣ почнаха да го търсятъ и да го викатъ.

Хардингъ влѣзе въ отвора и видѣ забитъ на стената кжсъ хартия. Той го грабна бързо и зачете.

„Приятели мои, азъ съмъ много боленъ. Скоро ще умра. Елате да ме видите! Номенъ.“

— А! — извика Спилетъ, — Номенъ! Това е името на единъ страшенъ пиратъ, когото на времето никой не можа да залови. Кѣде е той сега?

— Навѣрно тукъ нѣкъде!

— Да го потърсимъ!

Четирмата мъже се спуснаха надолу въ една дупка на скалата. Скоро се отзоваха въ една грамадна пещера, въ срѣдата на която се намираше голямо езеро.

Когато тѣ слѣзоха долу въ пещерата, тя се изпълни съ обилна свѣтлина.

— Каква е тази ослѣпителна свѣтлина въ това тъмно мѣсто? — се питаха мъжетъ.

Свѣтлината идваше отъ една подводница, която стоеше въ езерото, близо до брѣга. Четирмата мъже влѣзоха въ подводницата. Тамъ въ една стая намѣриха старъ човѣкъ да лежи въ едно легло. Мжжетъ се приближиха до него.

Старецътъ заговори съ тихъ гласъ:

— Азъ съмъ Номенъ. Навѣрно сте чували за мене. Азъ бѣхъ прочутъ и страшенъ пиратъ. Тази подводница е моя. Съ нея азъ извършвахъ най-опаснитъ си пиратски грабежи. Но когато остарѣхъ, освободихъ всичкитъ си хора и дойдохъ да прекарамъ последнитъ си дни на този осамотенъ островъ. Азъ съмъ царътъ на острова, защото до вашето идване азъ бѣхъ единствениятъ човѣкъ на него.

НАСТОЯТЕЛИТЪ, които разпространяватъ вестника на рѣчна продажба, нека бѣдятъ добри и побързатъ съ отчитането на дължимитъ суми! Ние редовно изпълняваме нашитъ задължения къмъ всички. Бѣдете редовни и изправни и вие къмъ редакцията! Отчитайте се навреме!

Когато вие дойдохте, азъ ви видѣхъ. И азъ ви помагахъ презъ всичкото време. Азъ изнесохъ Хардингъ отъ брѣга на морето до пещерата, въ която го намѣрихте. Азъ убихъ сърната, която намѣрихте въ гората, за да има какво да ядете. Азъ имамъ дреха, съ която мога свободно да се движа подъ водата.

Въ езерото имаше една подводница

азъ спасихъ вашето куче отъ устата на рибата, като я заклахъ. Азъ ви оставихъ сѣндѣка съ инструментитъ и пушкитъ. Азъ разрушихъ кораба на Бобъ Харвей съ торпедна бомба, която му изпратихъ отъ моята подводница. Когато бѣхъ здравъ, често стояхъ до вашата пещера и слушахъ разговоритъ ви. А, ето и кучето. Ние съ него се познаваме отдавна.

— Ние сме ви много благодарни за всичко! — въ единъ гласъ извикаха четирмата мъже. — Кажете ни, съ какво можемъ да ви бѣдемъ полезни сега?

— Вие не можете ми помогна съ нищо, — отвърна Номенъ. — Тази нощъ азъ ще умра. Но преди това искамъ да ви дамъ единъ сандѣкъ съ злато и скъпоценности. Азъ нѣмамъ повече нужда отъ тѣзи нѣща. Искамъ отъ васъ само едно. Когато умра, отворете вратата на подводницата, за да се напълни съ вода. Тогава тя ще потъне на дъното на езерото и това ще бѣде моя край. А сега идете си. Елате довечера. Тогава азъ ще бѣда вече мъртавъ.

Мжжетъ мълчаливо напустнаха подводницата.

Хардингъ потопи ржката си въ водата и следъ това си близна прѣста.

— Това не е езеро, — каза той. — Тази вода идва отъ морето. Но е гореща. Гореща морска вода. Защо е гореща? Отъ кѣде идва тази топлина?

Следъ това той си постави ржката и върху скалитъ.

— Тѣзи скали сѣщо сж горещи, — каза той. — Вулканътъ значи е близо до това мѣсто. Отъ другата страна на тѣзи скали навѣрно се намира самиятъ вулканъ. И ако скалитъ нѣкой день се пропукатъ, водата отъ морето ще навлѣзе въ вулкана и ще стане страшна експлозия. Дано това не се случи, докато ние сме тук!

Вечерътъ мжжетъ отново се върнаха въ подводницата. Номенъ бѣше вече мъртавъ. Тогава тѣ отвориха вратата на подводницата и тя скоро потъна на дъното, като отнесе съ себе си тѣлото на стария пиратъ.

(Следва)